

અરબી-ગુજરાતી

કુરઆને મજીદ

પારા-૧૩

- : પ્રકાશક : -

હાજી નાજી મેમોરીયલ ટ્રસ્ટ

માળી ટેકરા, આંબાયોક, ભાવનગર

ફોનનંબર : (૦૨૭૮) ૨૫૧૦૦૫૬ / ૨૪૨૩૭૪૬

... Kitab Downloaded from ...

www.hajinaji.com

● [LIKE US ON FACEBOOK](#) ●

[HOME](#) | કુરઆને મજીદ (પારા-૧૩) -1 | [VISIT US](#)

નોંધ.....

→ વધુ કિતાબો ડાઉનલોડ કરવા માટે www.hajinaji.com પર લોગ ઓન કરો.

→ કિતાબમાં કોઈ ભૂલચૂક જણાય તો જાણ કરવા વિનંતી.

hajinajitrust@gmail.com

અનુક્રમણિકા

નં.	સૂરાનું નામ	પેજ
૧૨	સૂર-એ-યુસુફ (આયત ૫૩ થી ૧૧૧)	૪
૧૩	સૂર-એ-રઅદ (આયત ૧ થી ૪૩)	૪૫
૧૪	સૂર-એ-ઈબ્રાહીમ (આયત ૧ થી ૫૨)	૮૩

सूरये यूसुफ / سورة يوسف

وَمَا أُبْرِئِي نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ

رَبِّي ۗ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٣﴾

(૫૩) અને મારું નફસ પણ (બદીથી) પાક છે એમ) નથી કહેતો (કારણ કે હું પણ મનુષ્ય છું); બેશક દરેક નફસ બદી તરફ દોરવનાર હોય છે સિવાય કે (જેના પર) મારા પરવરદિગારે દયા કરી (માઅસૂમ બનાવ્યો) હોય, બેશક મારો પરવરદિગાર મોટો ક્ષમાવાન (અને) દયાળુ છે.

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ

إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾

(૫૪) અને બાદશાહે આજ્ઞા કરી કે તેને મારી પાસે લઈ આવો, હું તેને (મુક્ત કરી) મારો ખાસ (સલાહકાર) બનાવી રાખીશ. સારાંશ કે જ્યારે તેણે તેની સાથે વાતચીત કરી ત્યારે તેણે કહ્યું કે આજના દિવસથી તું નિઃસંશય અમારે ત્યાં માનવંત અને વિશ્વાસુ થઈ ગયો.

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۗ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمُ ﴿٥٥﴾

(૫૫) (યુસુફે) દરખાસ્ત કરી કે આ દેશના સઘળાં ખજાનાઓ પર મને નિયુક્ત કરી દે, નિઃસંશય હું સારી સંભાળ કરનારો અને (હિસાબનો) સારી રીતે જાણનારો છું.

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ ۖ يَتَّبِعُونَ مِنْهَا حَيْثُ
 يَشَاءُ ۗ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

(૫૬) અને આવી રીતે અમોએ યુસુફને તે દેશમાં
 સ્થાઈ કર્યો, કે (જેથી) તેમાં જ્યાં (તેનું) મન યાહે
 રહે; (ખરેખર) અમે જેને યાહીએ છીએ તેને અમારી
 દયા પહોંચાડી દઈએ છીએ અને સત્કાર્યો
 કરનારાઓનો બદલો નિષ્ફળ જવા દેતા નથી.

وَلَا جُرْ إِلَّا خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾

(૫૭) અને ખરેખર જે લોકો ઇમાન લાવ્યા છે તથા પરહેજગારીથી વર્તે છે તેમના માટે આખેરતનો બદલો બેહતર છે.

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ
مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾

(૫૮) અને યુસુફના ભાઈઓ (૫૫ મિસરમાં) આવ્યા અને ખુદ તેની પાસે પહોંચ્યા, પછી યુસુફે તો તેમને પારખી લીધા પણ તેમણે તેને ઓળખ્યો નહિ.

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَّكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ ؕ
أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوْفِي الْكَفِيلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾

(૫૯) અને જ્યારે યુસુફે તેમનો (અનાજ વગેરે) સામાન (બંધાવી) ઠીક કરાવ્યો ત્યારે તેણે (પોતાના ભાઈઓને) કહ્યું કે તમારા સાવકા ભાઈ (બીનયામીન)ને પણ (હવે પછી) મારી પાસે લેતા આવજો, શું તમે (આ) નથી દેખતા કે હું કેવું પૂરેપૂરું માપ આપું છું, વળી સર્વેથી ઉત્તમ મહેમાન નવાજ છું!

فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾

(૬૦) પણ જો તમે તેને મારી પાસે નહિ લાવો તો તમારા માટે મારી પાસે (અનાજનું) કોઈ માપ હશે નહિ, અને મારી પાસે આવશો (પણ) નહિ.

قَالُوا سُبْحَانَ اللَّهِ عَنَّا وَأَبَاهُ إِنَّا لَفَعِلُونَ ﴿٦١﴾

(૬૧) તેમણે કહ્યું કે અમે તેના સબંધમાં તેના બાપને સમજાવી મનાવીશું અને નિઃસંશય અમે તેમજ કરીશું.

وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦١﴾

(૬૨) અને (યુસુફે) પોતાના સેવકોને કહી દીધું કે તેમની મૂળ પૂંજી પણ તેમના કોથળામાં મૂકી દો કે જેથી જ્યારે તેઓ પાછા ફરીને પોતાના કુટુંબીઓમાં જાય ત્યારે તેઓ તે (પોતાની પૂંજી)ને ઓળખી કાઢે (અને) કદાચને (લોભાઈ જઈ) પાછા ફરીને આવે.

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسَلْ
مَعَنَا آخَانًا نُّكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَفُظُونَ ﴿٦٣﴾

(53) પછી જ્યારે તેઓ તેમના બાપ પાસે પાછા
આવ્યા ત્યારે કહેવા લાગ્યા અય અમારા પિતા!
(હવે પછી) અમને (અમારા અનાજના માપ)
આપવાની ના પાડવામાં આવી છે. માટે અમારા
ભાઈ (બીનયામીન) ને અમારી સાથે મોકલ કે
જેથી અમને (અમારા) માપ મળે, અને નિ:સંશય
અમે તેના રક્ષક રહીશુંજ.

قَالَ هَلْ أَمْنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ
قَبْلُ ۖ قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حِفْظًا ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٤﴾

(૬૪) (યાફૂબે) ફરમાવ્યું કે શું હું તેના સબંધમાં પણ તમારો એવોજ વિશ્વાસ કરું કે જેવો આ પહેલાં તેના ભાઈ (યુસુફ) સબંધી કર્યો હતો ? પણ સૌથી સારો રક્ષક તો અલ્લાહજ છે, અને એજ ઉત્તમ રહેમ કરનારો છે.

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ ط
 قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي ط هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا ۖ وَنَمِيرُ
 أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَنَا وَنَزِدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ط ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾

(૬૫) અને જ્યારે તેમણે પોતાનો સામાન ઉઘાડ્યો ત્યારે તેમણે પોતાની પૂંજ તેમને પાછી મળેલી જોઈ, કહેવા લાગ્યા કે અય અમારા બાપ! અમને

બીજું શું જોઈએ આ અમારી પૂજા પણ અમને
 પાછી આપવામાં આવી છે. અને અમે (તેના
 બદલામાં) અમારા કુટુંબ માટે (બીજું)અનાજ લઈ
 આવીશું અને અમારા ભાઈ (બીનયામીન)નું રક્ષણ
 કરીશું, અને (જો તું તેને અમારી સાથે મોકલશે તો
 તેના ભાગનો) એક ઊંટનો બોજો વધારે લાવીશું;
 આ (અનાજનું માપ કે જે અમે લાવ્યા છીએ તે)
 ઘણું થોડું છે.

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنِنِي
 بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ ۗ فَلَبَّأَتْوَهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا
 نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿١٦﴾

(૬૬) (યાકૂબે) કહ્યું કે હું તેને તમારી સાથે હરગિજ નહિ મોકલું જ્યાં સુધી તમે અલ્લાહના સોગંદ ખાઇ મને પાકું વચન નહિ આપો કે તેને ખરેખર મારી પાસે પાછો લઇ આવશો, સિવાય એવી સ્થિતિમાં કે તમે સર્વે સપડાઈ જાઓ. પછી જ્યારે તેઓએ તે (યાકૂબ)ને પોતાનું પાકું વચન આપ્યું ત્યારે (યાકૂબે) કહ્યું કે જે કાંઈ આપણે કહીએ છીએ તેનો અલ્લાહ સાક્ષી છે.

وَقَالَ يُبْنِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ
 مُتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا
 لِلَّهِ ۗ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٦﴾

(૬૭) અને કહ્યું કે અય મારા પુત્રો ! (તે શહેરમાં) એકજ દરવાજાથી દાખલ ન થતાં જુદા જુદા દરવાજાઓથી દાખલ થજો; હું તમને અલ્લાહ (ના ઇરાદા)થી તો બચાવી શકતો નથી; હુકમ માત્ર અલ્લાહનો જ ચાલે છે; તેના ઉપરજ મારો ભરોસો છે, અને સર્વે ભરોસો કરનારાઓએ તેના ઉપરજ ભરોસો કરવો જોઈએ.

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمُ ط مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ
 مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسٍ يَعْقُوبُ قَضَاهَا ط وَإِنَّهُ
 لَدُوٌّ عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

(५८) અને જ્યારે તેઓ (શહેરમાં) તેમના બાપે કરેલા હુકમ મુજબ દાખલ થયા ત્યારે આ (સૂચના) અલ્લાહ આગળ તેમને કાંઈ કામમાં આવી નહિ, પરંતુ આ (માત્ર) યાકૂબના દિલની એક ઇચ્છા હતી કે જે તેણે પૂર્ણ કરી; અને બેશક તે જ્ઞાન ધરાવનારો હતો કેમકે અમોએ તેને જ્ઞાન આપ્યું હતું, તથાપિ ઘણાખરા લોકો (એ ભેદ) જાણતા નથી.

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ
فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

(૬૯) અને જ્યારે તેઓ યુસુફ પાસે પહોંચ્યા ત્યારે તેણે પોતાના (સગા) ભાઈ (બીનયામીન)ને

પોતાની પડખે સ્થાન આપ્યું, અને (ધીમેથી) કહી
 દીધું કે નિઃસંશય હું તારો (સગો) ભાઈ (યુસુફ) છું,
 જેથી તેઓ જે (ખરાબ વર્તન) ચલાવતા આવ્યા છે
 તેનો હવે તું અફસોસ કર નહિ.

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
 أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِزُّ إِنَّكُمْ لَسِرٌّ قُونَ ﴿٩٠﴾

(૭૦) પછી જ્યારે તેણે તેમનો સામાન તૈયાર
 કરાવ્યો ત્યારે (પોતાનું) પાણી પીવાનું વાસણ
 પોતાના (સગા) ભાઈના કોથળામાં મૂકાવી દીધું,
 પછી (જ્યારે સઘળા ભાઈઓ સ્વદેશ જવાને
 રવાના થવા લાગ્યા ત્યારે) એક પોકારનારાએ

પોકાર કર્યો કે અથ કાફલાવાળાઓ! નિઃસંશય તમે
(લોકો) ચોર છો.

قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٤١﴾

(૭૧) તેમણે તેની તરફ ફરીને કહ્યું (ભલા!) તમારી
કઈ વસ્તુ ખોવાઈ ગઈ છે?

قَالُوا نَفَقْدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ

زَعِيمٌ ﴿٤٢﴾

(૭૨) તેમણે કહ્યું કે બાદશાહનો (પાણી) પીવાનો
પ્યાલો અમને જડતો નથી, અને (તેથી) જે તેને
(શોધી) લાવશે તેને એક ઊંટનો બોજો (ઠનામ)
મળશે અને તેનો હું જામીન છું.

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كُنَّا

سُرِقِيْنَ ﴿٤٣﴾

(93) તેમણે કહ્યું કે અલ્લાહની કસમ ! તમે ખાત્રીથી જાણો છો કે અમે આ દેશમાં કોઈ અપકૃત્ય કરવાને નથી આવ્યા, અને (વળી) ન અમે ચોર છીએ.

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ اِنْ كُنْتُمْ كٰذِبِيْنَ ﴿٤٤﴾

(94) તેમણે કહ્યું કે અગર તમે જૂઠા ઠરો તો તેની શી સજા થવી જોઈએ?

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ ۗ كَذٰلِكَ نَجْزِي

الظٰلِمِيْنَ ﴿٤٥﴾

(૭૫) તેમણે કહ્યું કે જેના સામાનમાંથી તે (પ્યાલો) મળી આવે તેની સજામાં તે શખ્સ પોતે તેનો બદલો (ગુલામ) બને; અમે તો અન્યાય (ચોરી) કરનારાઓને એવી રીતે સજા કરીએ છીએ.

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ
 أَخِيهِ ط كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ ط مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ
 الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ط نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ ط وَفَوْقَ كُلِّ
 ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٤٦﴾

(૭૬) પછી તે (ઝડતી લેનારે) તેના સગા ભાઈના કોથળા તપાસવા પહેલાં તેના (ઓરમાન) ભાઈઓના કોથળા (તપાસવા) શરૂ કર્યા, (છેવટે) તે

(યુસુફ)ના સગા ભાઈના કોથળામાંથી તે (વાસણ) કાઢ્યું. આવી રીતે અમોએ યુસુફના માટે (તેના ભાઈને રોકી લેવાની) યુક્તિ કરી; (કારણ કે) તે બાદશાહના કાનૂન મુજબ પોતાના ભાઈને (સીધી રીતે) લઈ શકતો ન હતો પણ અલ્લાહની મરજી મુજબ તેણે તેમ કર્યું; અમે યાહીએ છીએ તેના દરજ્જા વધારી દઈએ છીએ; અને દરેક જ્ઞાન ધરાવનાર કરતાં બીજો એક ચઢીયાતો જ્ઞાની હોય છે.

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ ۖ فَأَسْرَهَا يَسْرِفُ
 فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ۚ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا ۗ وَاللَّهُ
 أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٤٤﴾

(૭૭) તેમણે કહ્યું કે જો તેણે ચોરી કરી હોય તો
 (તેમાં કાંઈ આશ્ચર્ય નથી કેમકે) તેના (સગા) ભાઈ
 (યુસુફ)એ પણ અગાઉ ચોરી કરી હતી; પરંતુ યુસુફે
 તે (વેણ) પોતાના મનમાં રાખ્યું અને તે તેમના
 પર જાહેર કર્યું નહિ. (અને મનમાંજ) કહ્યું કે તમે
 ઘણી જ ખરાબ સ્થિતિના લોકો છો અને તમે જે
 હકીકત કહો છો તેનાથી અલ્લાહ સારી રીતે વાકેફ
 છે.

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ ۗ

إِنَّا نُرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٨﴾

(૭૮) તેઓએ અરજ કરી કે અય અઝીઝ! નિ:સંશય તેનો બાપ ઘણોજ ઘરડો છે માટે તેના બદલામાં અમારામાંથી (કોઈ) એકને લઈ લે, બેશક અમે તને પરોપકારીઓ માંહેનો દેખીએ છીએ.

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ ۗ إِنَّا إِذًا

لظَالِمُونَ ﴿٤٩﴾

(૭૯) (યુસુફે) કહ્યું અલ્લાહ એ (વાત)થી બચાવે કે જેની પાસેથી અમોએ અમારો માલ મેળવ્યો હોય

તેના સિવાય અમે કોઈ બીજાને લઈ લઈએ, એવી રીતે તો અમે પણ નિઃસંશય અન્યાયી ઠરીએ.

فَلَمَّا اسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا ۖ قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاءَكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوَثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ ۗ فَلَنْ أBRَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِيَّ إِيَّيَ ۗ أَوْ يَحْكَمَ اللَّهُ لِيَّ ۗ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾

(૮૦) પછી જ્યારે તેઓ તેના તરફથી નિરાશ થયા ત્યારે સલાહ કરવાને એકાંતમાં જઈ બેઠા. (જ્યાં) તેઓ માંના મોટા (ભાઈ)એ કહ્યું કે શું તમે નથી જાણતા કે તમારા બાપે તમારી પાસેથી અલ્લાહની જામીનગીરી લીધી છે ? અને (વળી આ) પહેલાં

તમે યુસુફના સબંધમાં કાંઈ જેવો તેવો કસુર કર્યો નથી; માટે હું તો આ દેશમાંથી (ત્યાં સુધી પાછો) નહિ જાઉં જ્યાં સુધી કે મારા પિતા મને રજા ન આપે અથવા મારા સબંધમાં અલ્લાહ કાંઈ નિર્ણય ન કરે, અને તેજ ઉત્તમ નિર્ણય કરનારો છે.

إِرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقٌ ۖ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾

(૮૧) તમે સઘળા તમારા બાપની સેવામાં પાછા જાઓ અને (અરજ કરી) કહો કે અય અમારા પિતા! તારા બેટાએ બેશક ચોરી કરી, અને અમે જે કાંઈ જાણીએ છીએ તેટલા પૂરતીજ સાક્ષી આપીએ

છીએ, જો કે અદ્રશ્ય વાતની તો સંભાળ અમે રાખી શક્યા ન હતા.

وَسَّالِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعَيْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا ط وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾

(૮૨) તું તે વસ્તીવાળાઓને કે જેમાં અમે હતા પૂછી જો અને તે કાફલાવાળાઓને પણ પૂછી જો કે જેમાં અમે આવ્યા છીએ; અને નિ:સંશય અમે સાચાજ છીએ.

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً ط فَصَبِرْ جَمِيلٌ ط عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا ط إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾

(૮૩) (યાકૂબે) ફરમાવ્યું (એમ તો નથીજ) પણ તમારા અંતઃકરણોએ તમને એક વાત ઉપજાવી કાઢવાને સહેલાઈથી સૂઝવ્યું છે; પણ ધીરજ (ધરવી) ઉત્તમ છે; આશા છે કે અલ્લાહ તે સર્વેને મારી પાસે પહોંચાડી દેશે; નિઃસંશય તે સર્વજ્ઞ અને હિકમતવાળો છે.

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفَىٰ عَلَىٰ يُونُسَٰفَ وَأَبْيَضَّتْ عَيْنُهُ مِن
 الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٣﴾

(૮૪) અને (પછી) તેમની તરફથી મોંઢું ફેરવી લીધું અને બોલી ઉઠ્યા હાય યુસુફ ! અને ગમના કારણે તેની બન્ને આંખો સફેદ પુણી જેવી થઈ ગઈ હતી, અને તે ગમને સહન કરનારો હતો.

قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتُوۡا تَدُّرُ يُوسُفَ حَتّٰى تَكُوۡنَ حَرَضًا اَوْ تَكُوۡنَ
مِنَ الْهٰلِكِيۡنَ ﴿٨٥﴾

(૮૫) તેમણે કહ્યું અલ્લાહની કસમ ! તું હંમેશા
યુસુફની યાદમાંજ પડ્યો રહીશ, અહીં સુધી કે
સખ્ત માંદો થઈ જઈશ અથવા મરી જઈશ.

قَالَ اِنَّمَّا اَشْكُوۡا بَيْتِيۡ وَحُزْنِيۡ اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا
تَعْلَمُوۡنَ ﴿٨٦﴾

(૮૬) તેણે કહ્યું, હું મારી પરેશાની અને દુઃખની
શિકાયત અલ્લાહથી જ કરું છું અને અલ્લાહ
તરફથી જે કંઈ જાણું છું તે જે તમે જાણતા નથી.

يَبْنَى اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوْسُفَ وَاخِيهِ وَا لَا تَأْيَسُوا مِنْ
 رَّوْحِ اللّٰهِ ۗ اِنَّهٗ لَا يَأْيَسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ
 الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٧﴾

(٨٧) અય મારા પુત્રો! જાઓ અને યુસુફ તથા તેના ભાઈની શોધ કરો અને અલ્લાહની રહેમતથી નિરાશ ન થાઓ; બેશક અલ્લાહની રહેમતથી નાસ્તિકો સિવાય કોઈ નિરાશ થતું નથી.

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ
 وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ
 عَلَيْنَا ۗ اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾

(૮૮) પછી જ્યારે તેઓ સર્વે તે (યુસુફ)ની પાસે આવ્યા ત્યારે કહેવા લાગ્યા કે અય અઝીઝ ! અમને તથા અમારા કુટુંબને (દુકાળના કારણે) સખત આઘાત પહોંચ્યો છે, અને જે પૂંજી અમે લાવ્યા છીએ તે નજીવી છે તો પણ દાન સમજીને અમને પૂરેપૂરું માપ આપ; નિઃસંશય અલ્લાહ દાન કરનારાઓને નેક બદલો આપે છે.

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَّا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ
جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾

(૮૯) તેણે કહ્યું શું તમે જાણો પણ છો કે તમોએ યુસુફ અને તેના ભાઈ સાથે કેવી (ખરાબ) વર્તણૂક કરી હતી. જ્યારે કે તમે અજ્ઞાનતામાં હતા?

قَالُوا ۗ إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ ۖ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي زَكَرَى
 مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا ۗ إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
 الْمُحْسِنِينَ ۙ

(૯૦) (આ સાંભળી તેઓ સઘળા ચોંકી પડ્યા અને
 પછી) બોલ્યા શું ખરેખર તુંજ યુસુફ છે? કહ્યું, હા,
 હુંજ યુસુફ છું, અને આ મારો ભાઈ છે; ખરેખર
 અમારા પર અલ્લાહે (મોટો) ઉપકાર કર્યો છે; બેશક
 જે કોઈ પરહેજગાર છે તથા ધીરજ ધરે છે તો
 નિ:સંશય અલ્લાહ નેક કાર્યો કરનારાઓનો બદલો
 નકામો જવા દેતો નથી.

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَثَرْنَاكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ ۙ

(૯૧) કહેવા લાગ્યા અલ્લાહની કસમ! અલ્લાહે તને અમારા પર ખરેખર બુઝુર્ગી અર્પણ કરી છે અને અમે ખરેજ અપરાધી હતા.

قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ط يَغْفِرُ اللهُ لَكُمْ ز وَهُوَ اَرْحَمُ

الرَّحْمٰنِ ﴿٩٢﴾

(૯૨) (યુસુફે) કહ્યું હવે તમારા પર કોઈ દોષ નથી; (મેં તમારા ગુનાહો માફ કરી દીધા છે) અલ્લાહ (પણ) તમને માફ કરે, અને તે ઉત્તમ રહેમ કરનારો છે.

اِذْهَبُوا بِقَمِيصِيْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰى وَّجْهِ اَبِيْ يٰٓاْتِ بَصِيْرًا ؕ

وَاْتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ اٰجْمَعِيْنَ ﴿٩٣﴾

(૯૩) લ્યો મારું આ પહેરણ લઈ જાઓ અને તે મારા બાપના મોંઢા પર નાખી દેજો જેથી તે દેખતો થઈ જશે, અને (પછી) તમારા સઘળા કુટુંબને મારી પાસે લઈ આવજો.

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعَيْرُ قَالَ أَبُوهُمَّ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ
تُقِنِّدُونِ ۝۹۳

(૯૪) અને જે વેળા આ કાફલો (મિસરથી) રવાના થયો ત્યારે તેમના બાપે (લોકોને) કહ્યું કે જો તમે મને ઘરડા (મૂર્ખ)માં ગણી ન કાઢો તો (જાણી લોકે) નિઃસંશય મને યુસુફની સુગંધ આવે છે.

قَالُوا تَأْتِيكَ الْغَيْبُ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ۝۹۴

